

Save the Children

EL COST DE LA **CRIANÇA**

Criar un fill porta moltes alegries, però també moltes despeses. L'arribada dels fills a la llar n'augmenta algunes i n'afegeix d'altres. Aquestes despeses van canviant al llarg del creixement: des de la compra del bressol o els bolquers, fins al material escolar o el transport. **Quin és el cost mínim per cobrir les necessitats bàsiques d'un nen o una nena? Com ho afronten les famílies que es troben en una situació més difícil?**

A **Save the Children** hem calculat el cost mínim mensual per criar un fill o filla arreu de l'Estat i que creixi en condicions adequades.

setembre /2018

savethechildren.es

PER QUÈ CALCULEM EL COST DE LA CRIANÇA?

Moltes famílies lluiten a diari perquè els seus fills i filles es desenvolupin en les millors condicions. Però no totes aconsegueixen els recursos necessaris per donar-los un nivell bàsic de benestar.

El benestar dels nens i nenes afecta tota la societat. Garantir-lo és responsabilitat no només de les seves famílies. **L'Estat ha d'ajudar-les en aquesta tasca.**

El càlcul del cost de la criança es torna imprescindible per aportar llum sobre el que és necessari i el que falta per poder oferir aquest benestar.

En quina mesura s'incrementa (o es disminueix) el cost de la criança al llarg del creixement dels fills? Què passa amb les famílies monoparentals? El lloc de residència influeix en el cost de la criança d'un fill o filla?

Per resoldre totes aquestes qüestions hem analitzat les següents variables:

- Edat dels nens i nenes
- Lloc de residència
- Inversió bàsica per tipus de despesa

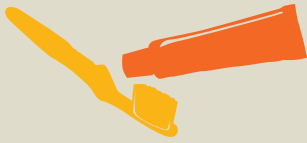
DEFINICIÓ I CÀLCUL DE LA DESPESA

La metodologia de càlcul de la despesa bàsica per criar un infant es basa en l'elaboració d'un pressupost de necessitats bàsiques per diferents tipus de llars i d'infants en diferents etapes. Primer, es defineix una cistella de béns i serveis bàsics, així com una quantitat mínima de consum d'aquests per a una criança digna. En segon lloc, utilitzant les dades de l'Enquesta de Pressupostos Familiars (EPF) i combinant-les amb d'altres fonts de dades – preus de botigues que estan presents arreu del territori i d'altres informes i existents–, es calcula el cost mínim considerant diferents dimensions:

Alimentació, higiene, roba i calçat, educació, oci i joguines, sanitat, mobles i estris, habitatge, costos corrents de l'habitatge, transport, conciliació i despeses extraordinàries.

Alimentació: El cost de la dieta recomanada per l'Associació Espanyola de Pediatria, en les quantitats necessàries per cada edat, tenint en compte el període de lactància recomanat per l'OMS.

Higiene: El cost d'una cistella de productes d'higiene en quantitats adequades a les necessitats de cada etapa: des de productes com bolquers i tovalloletes humides durant els primers anys, a desodorants i cremes en l'adolescència.

Roba i calçat: Com més petits, més de pressa canvien de talla i més gran és la necessitat de canviar de vestimenta. S'ha calculat la despesa d'una quantitat bàsica de roba i calçat adaptada a cada edat.

Educació: S'assumeix que els infants van a escoles públiques. Les partides que s'han inclòs per calcular la despesa educativa són menjador escolar, llibres de text i material escolar.

Sanitat: S'assumeix que les famílies fan ús de la sanitat pública. S'afegeixen costos no inclosos com dues vacunes recomanades i no cobertes (Rotavirus i Meningococo B), odontologia i medicaments com apiretal o mucolítics.

Habitatge: Es calcula la diferència que significa passar de no tenir fills a tenir-ne (d'un a dos o més dormitoris). S'atribueix aquesta diferència al cost de l'habitatge de nens i nenes, computant el cost en funció del tipus de llar.

Conciliació: De 0 a 3 anys es calcula el cost de l'escola infantil i, per a majors de 4 anys, el cost de les activitats extraescolars i d'estiu.

Oci i joguines: Les necessitats de joguines són creixents des dels 0 als 12 anys. A partir d'aquesta edat, l'oci passa a ser més important, així com els productes tecnològics i de telefonia.

Mobles i estris: Els primers anys es necessiten bressol, cotxet, etc. En els anys posteriors, un llit, canviar el coixí, els llençols, etc.

Costos corrents de l'habitatge: Es calcula la diferència que significa passar de no tenir fills a tenir-los en la despesa d'aigua, llum, gas, comunitat, taxa d'escombraries i sanejament.

Despeses extraordinàries: Despeses esporàdiques no incloses en les altres dimensions, com paga setmanal, excursions, aniversaris, imprevistos, etc.^o

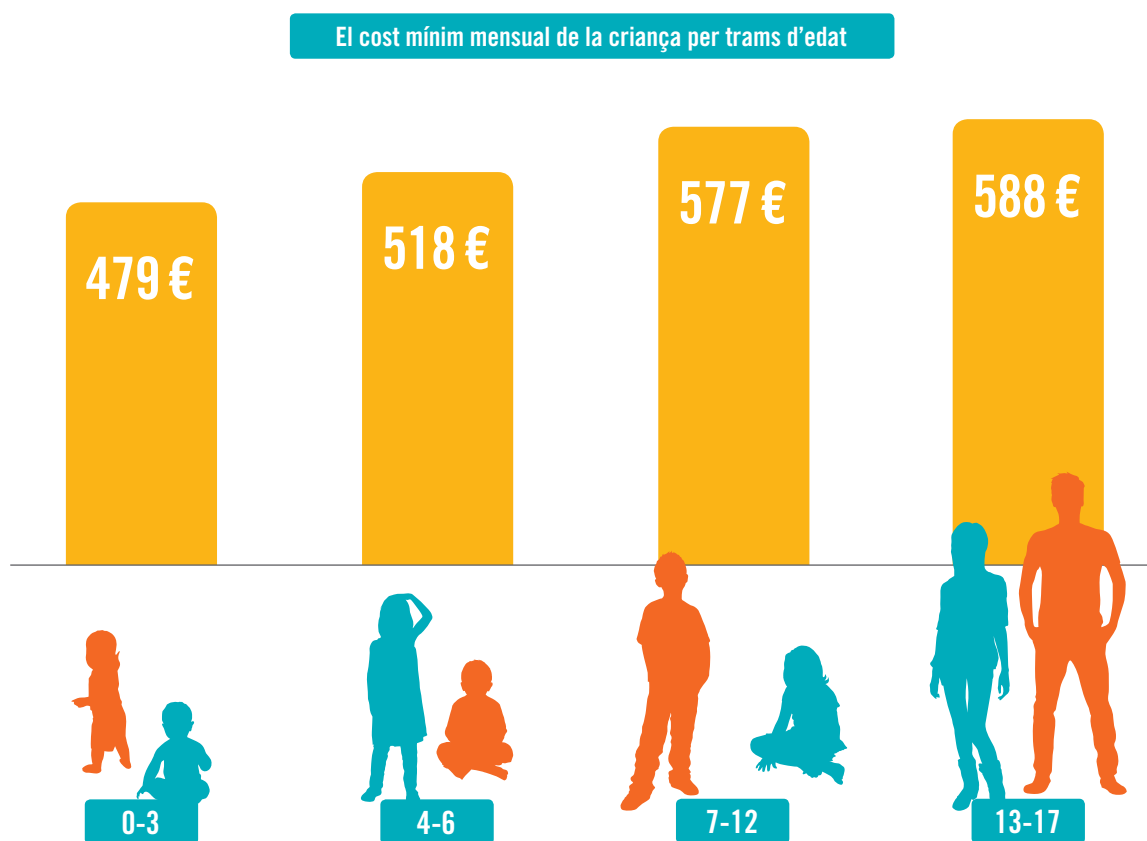

Transport: Es calcula segons el preu del transport públic en totes les capitals de província.

EL COST DE LA CRIANÇA PER TRAMS D'EDAT

Les necessitats dels nens i nenes van canviant a mesura que creixen, reflectint-se en la despesa econòmica de les famílies que varia al llarg dels anys. Per observar aquestes variacions, s'han elaborat grups d'edat caracteritzats per despeses semblants:

- de 0 a 3 anys,
- de 4 a 6,
- de 7 a 12, i
- de 13 a 17 anys.

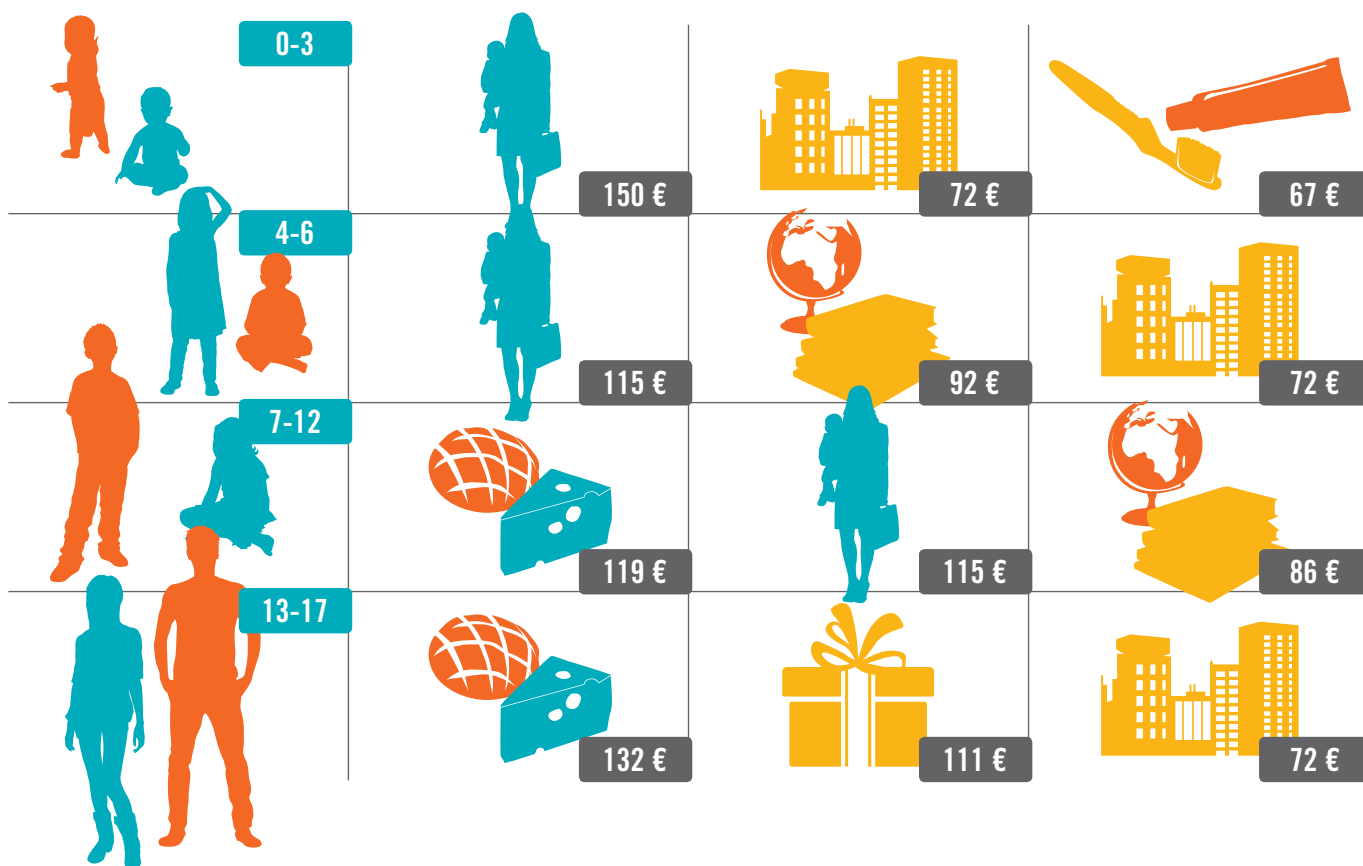

Els resultats ens mostren que **el cost de la criança augmenta amb l'edat**, oscil·lant el cost mitjà entre 480 i 590 euros mensuals. Per a la franja de 0 a 3 anys, la despesa més elevada és la de conciliació, que representa entre un 30% i gairebé un 40% del cost total mensual atribuït a la criança, depenent de la comunitat autònoma on es resideix. Per a les franges de 4 a 6 anys i de 7 a 12 anys, les partides més elevades són les d'educació, alimentació i conciliació. Les despeses d'alimentació, educació i despeses extraordinàries augmenten a partir dels 13 anys.

EL COST DE LA CRIANÇA PER EDAT I TIPUS DE DESPESA

Els primers tres anys de vida es caracteritzen per una alimentació particular, la necessitat de comprar roba nova constantment i per mobles i utensilis com el bressol, el cotxet, etc. De 4 a 6 anys els fills s'incorporen a l'alimentació familiar i l'habitació del nadó es converteix en una habitació d'infant. El tipus de joguines i oci canvien i la roba segueix sent una necessitat de manera freqüent. De 7 a 12 anys segueixen creixent molt ràpidament. Es fan alguns canvis a l'habitació per deixar de costat alguns mobles de l'etapa de nadó. Ja mengen més quantitat d'aliments i s'han incorporat totalment a la dieta de la família. De 13 a 17 anys es deixen les joguines de banda i l'oci el realitzen amb les seves amistats. L'estil de vestir canvia i requereixen aparells electrònics. També augmenta la despesa en alimentació.

Les tres despeses mensuals de major quantia per cada tram d'edat són:

Cal assenyalar que **el tipus de família determina la manera d'afrontar les despeses** perquè l'esforç econòmic que s'ha de fer no és igual si hi ha un o dos adults, o un, dos o tres fills. Per exemple, per a les llars amb un adult a càrrec, partides com la de conciliació poden resultar més elevades (ja que no hi ha possibilitat de coordinació amb cap altre adult a la llar) i els ingressos de la llar són probablement menors.

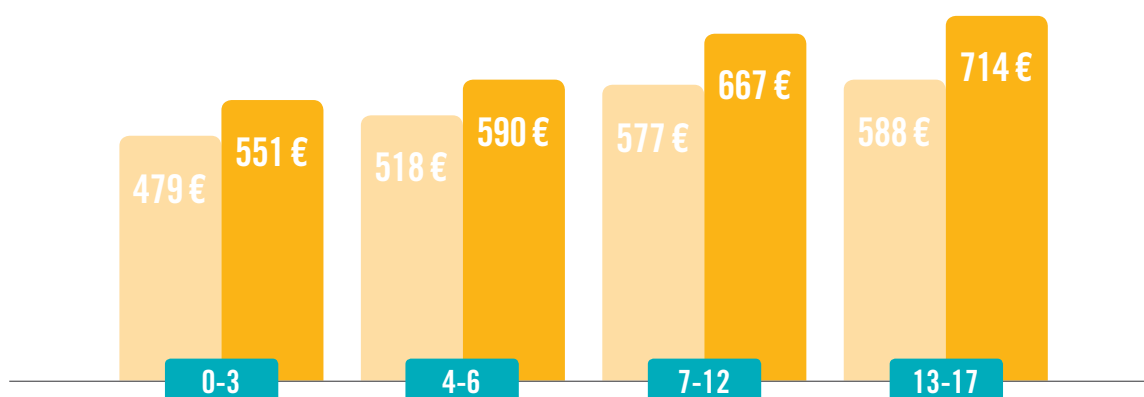
EL COST DE LA CRIANÇA PER COMUNITAT AUTÒNOMA

El cost de vida varia en funció de la comunitat autònoma. Per això, hem dividit les comunitats autònomes en dues categories, la primera on el cost de vida és més alt (Catalunya, Madrid, Navarra i País Basc) i la segona on el cost de la vida és mitjà o baix (les restants).

El cost mitjà de criança en comunitats autònomes de costos de vida mitjà i baix és de 536 euros, i en comunitats autònomes amb cost de vida alt, com és el cas de Catalunya, és de 626 euros, 90 euros de diferència entre uns i altres. Les partides que presenten més diferències són despeses educatives (29%), despeses corrents de l'habitatge (22%), despeses extraordinàries (15%) i despeses de conciliació (13%). És necessari assenyalar que **la diferència en el cost de vida va en augment amb l'edat**.

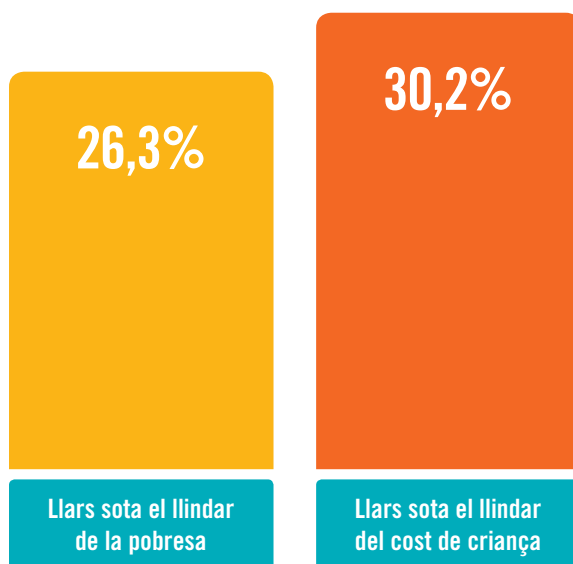
El cost mínim mensual de la criança per comunitats autònomes amb diferent cost de vida i tram d'edat

ELS QUE NO ARRIBEN

Al conjunt de l'Estat, el 28,3% dels nens i nenes viu en risc de pobresa infantil, més de 2,2 milions de nens i nenes. A nivell familiar, el 26,3% de les llars amb infants menors de 18 anys es troba en una situació de pobresa, arribant fins al 40,6% en el cas de les llars amb un sol adult a càrrec.

Però, i si analitzem quantes llars no arriben a cobrir el cost mínim de la criança? El percentatge arriba al 30%. **Gairebé 700 mil llars arreu de l'Estat no aconsegueixen cobrir el cost mínim per poder criar un fill o filla en condicions dignes, no poden assegurar les condicions mínimes per garantir un desenvolupament adequat i el benestar del nen o nena.**

El benestar dels nens i nenes
sobrepasa l'àmbit de la família.
És **responsabilitat de tothom** garantir-lo.

PER ON COMENÇAR?

Hem comprovat que el cost mínim mensual per criar un nen o nena arreu de l'Estat és alt, augmenta amb l'edat i en algunes comunitats autònomes és especialment elevat. Moltes famílies, tot i realitzar un immens esforç econòmic, no poden garantir que els seus fills i filles creixin i es desenvolupin en les condicions adequades. Les més vulnerables, majoritàriament, necessiten les prestacions de l'Estat per poder cobrir les seves necessitats bàsiques.

Però les prestacions a famílies i a la infància a Espanya són de les més baixes d'Europa. La quantia de la principal prestació dissenyada per a aquests efectes, la prestació per fill a càrrec, és tan escassa (24 euros mensuals) que **no arriba a cobrir ni el 5% del cost de la criança** a Espanya.

A Catalunya, existeixen ajudes puntuals per a les famílies que viuen en situació de vulnerabilitat però aquestes no són mai suficients per cobrir totes les despeses que suposa la criança d'un fill o filla. La Renda Garantida de Ciutadania, aprovada el setembre del 2017, representa un avenç per a la infància, no obstant això, la seva lenta implementació no permet encara parlar d'un progrés real per als nens i nenes.

Un primer pas:

A nivell estatal, l'augment de la quantia de la prestació per fill a càrrec fins als 100€ al mes que cobriria, almenys, un 19% del cost de la criança a Espanya.

Incrementar la quantia de la prestació per fill a càrrec és el primer pas cap a un canvi en la política pública en relació als drets de l'infant, i especialment, a la seva protecció social.

A nivell català, un pas endavant seria millorar la cobertura de la Renda Garantida de Ciutadania incrementant l'índex de Renda de Suficiència de Catalunya (IRSC) congelat des del 2011.

Catalunya inverteix només el 0,8% del seu PIB en protecció social per a la infància.

És urgent invertir més i millor per donar suport a les llars que no arriben a oferir unes condicions mínimes de benestar als seus fills i filles.

Save the Children